

Протокол

гр. София, 09.11.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 09.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8326** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 10,03 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А. Д. Е. (А. С. Е.) – редовно призован, не се явява, представлява се от АДВ. П., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ СЪВЕТНИК ПРИ ГЕНЕРАЛНОТО КОНСУЛСТВО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ В ГР. И., РЕПУБЛИКА ТУРЦИЯ – редовно призован, не се явява, представлява се от ЮРК. З., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, не се представлява.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. П.: Поддържам жалбата.

ЮРК. З.: Оспорвам жалбата.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. Д. Е. (А. С. Е.), гражданин на Република Турция, чрез адвокат Г. П. срещу отказ от 05.08.2022 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип „D“ на съветник при Генералното Консулство на Република България в [населено място], Република Турция.

С определението за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 2 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

АДВ. П.: Запознат съм с административната преписка. Считам, че тя е представена в цялост. Да се приеме.

ЮРК. З.: Представям формуляра, подаден от жалбоподателя в консулството на Република България в [населено място], въз основа на който е започнало производството по издаването на оспорения акт.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

ПРИЕМА и днес представения формуляр от юрк. З., с който жалбоподателят е поискал да му бъде издадена виза.

ДОКЛАДВА становища, постъпили на 21.09.2022 г. и на 29.09.2022 г. от трети, неучастващи в делото лица, а именно: Дирекция „Миграция“ – МВР и Държавна Агенция „Национална сигурност“ във връзка с проведените съгласувателни процедури.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Запознати сме. Да се приемат.

ПРИЕМА представените от Дирекция „Миграция“ – МВР и Държавна Агенция „Национална сигурност“ документи във връзка с проведени съгласувателни процедури по направеното от чуждестранния гражданин заявление като доказателства по делото.

АДВ. П.: Моля да ни се допусне един свидетел, аз го водя, с които да установим точната цел на пребиваването на жалбоподателя в Република България.

ЮРК. З.: Ако качеството на лицето е такова, което да удостовери някакъв вид семейни отношения с жалбоподателя, не възразявам.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА разпит на един свидетел за установяването на посочените от адв. П. обстоятелства.

СЪДЪТ сменя самоличността на явилата се свидетелката по представената лична карта:

Н. А. Б.: Българка, българска гражданка, неосъждана. А. Д. Е. ми е зет. Нямам дела с МВнР.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. На същата бяха разяснени правата ѝ по чл. 166 от ГПК.

ОБЕЩА да каже истината.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетелката:

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

СВИДЕТЕЛКАТА: Господин А. Е. ми е зет. Аз имам дъщеря, казва Г. Б. Е.. Дъщеря ми не живее в България. В момента живее с мъжа си в Турция. Дъщеря ми е родена в Турция, но има българско гражданство. Майка ми живее в [населено място]. Имаме апартамент там и постоянно идваме в България. Аз живея постоянно в [населено място] в Турция. В момента съм пенсионерка, но продължавам да живея там. Майка ми живее в България. Идвам при майка ми всеки месец и оставам там по петнадесет-двадесет дни, понякога и месец. През месец май бях три месеца там. Дъщеря ми също идва с мен по някой път. Тя с мъжа ѝ работят онлайн. И двамата са строителни инженери и правят проекти. Дъщеря ми не живее в България, но искат да дойдат с мъжа ѝ и да живеят в България, защото в Турция заплатите са ниски и турската лира се обезцени. Доколкото знам и двамата са правили опити да търсят работа в България, но не зная, дали са намерили. Брат ми живее в [населено място], тук работи и може би искат нещо чрез него да започнат като работа. Дъщеря ми познава съпруга си от университета. Заедно са учили и се познават от много години. Сключиха брак в Турция в [населено място]. Помня, че сключиха брак на 25.01.2022 г., но преди това са живели много години заедно. Деца от брака нямат. Дъщеря ми няма собствено жилище в България. Майка ми има апартамент. Ако дойдат в България, най-вероятно ще живеят при майка ми – тя е възрастна жена. Аз съм сключила договор за наем с майка ми, който е представен. Аз имах от зет ми пълномощно и от негово име съм подписала договора за наем. Те няма да живеят под наем при майка ми, но такива били изискванията в Консулството да покажат, къде ще живеят и за това съставихме договор за наем – обясниха ни в Консулството, че процедурите са били такива. Дъщеря ми за последно беше месец август в България. Бяхме тук в [населено място] при брат ми – стояхме десет-петнадесет дни. Зет ми тогава не беше с нас. Зет ми изобщо не е идвал в България. Той има виза за Америка. Не знам, дали е правил опит да му се издаде краткосрочна виза за България.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. П.:

СВИДЕТЕЛКАТА: Зет ми има виза за Америка, но желае да се установи в България. Тук всичко е по-спокойно, заплатите са по-добри. Когато подаде заявление за виза бяха казали, че до петнадесет-двадесет дни ще дойдат от „Миграция“ да проверят, но никой не дойде да провери. Аз сама отидох в „Миграция“ в [населено място] и ги питах, какво става. Майка ми се притесни, защото аз трябваше да се връщам и ще трябва тя да отговаря на въпросите. Служители на „Миграция“ не са посещавали дома на майка ми.

АДВ. П.: Нямам други въпроси.

ЮРК. З.: Нямам въпроси.

СЪДЪТ след приключване на разпита освободи свидетелката от залата, като ѝ върна личната карта.

СТРАНИТЕ /поотделно/ Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. П.: По въпроса за договора за наем – изискването за издаване на виза е обезпечение на жилище, което може да стане с договор за наем или с декларация за безвъзмездно, когато няма плащане безвъзмездно за предоставяне на жилище. Консулството ни в [населено място], както и останалите в [населено място], [населено място], [населено място], не приемат декларацията за предоставяне на жилище безвъзмездно – това напълно е противоправно, като задължават апликантите винаги да предоставят договор за наем. Те не могат да го сключат, тъй като не могат да дойдат в България – това става с пълномощно в 99 % от случаите. Това е константна практика, която е и неправилна и мисля, че е време да бъде прекратена. По договора за наем – толкова. По останалите неща виждам, че има дела, след мен, за това ще представя писмени бележки. Не претендирам разноски.

ЮРК. З.: Моля настоящия съд да приеме, че са налице основателни съмнения, относно декларираните обстоятелства и представени документи от жалбоподателя, включително и от днешните словесни данни от свидетелката, която е близка на семейството се установи, че намеренията на семейството не са прозрачно установени от гледна точка на ЗЧРБ. Тоест те пребивават в Република Турция и формално документираният брак за българските миграционни власти не е достатъчно основание, за да се даде пребиваване на чужденец. В този смисъл моля за Вашето решение. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след приключване на устните състезания намери, че не е установил при насрочването на делото дали жалбоподателят е обосновал жалбата си със засягане на негови гарантирани от ЕКПЧ права, с оглед нейната допустимост, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколното определение, с което е даден ход на устните състезания.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на адв. П. да направи изявление в този смисъл.

АДВ. П.: Считам, че с постановления отказ се засягат права на моя доверител, гарантирани с ЕКПЧ, а именно по чл. 8 от Конвенцията.

СЪДЪТ намира делото за повторно изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. П.: Поддържам изложеното от мен по-горе.

ЮРК. З.: Поддържам изложеното от мен по-горе. Малка добавка по повод Конвенцията, във връзка с твърдените нарушения и права по чл. 8 от Конвенцията считам, че такива не са нарушени, предвид изясненото до момента по делото.

СЪДЪТ намира, че са налице предпоставките по чл. 149, ал. 3 от ГПК, делото представлява фактическа и правна сложност, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на адв. П. в 7-дневен срок от днес да представи допълнителни

съображения в писмен вид.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,32 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: